

en de toekomst van het theater

FOTO JAN VERSWEVELD

Het zakelijke aspect is - zeker in Nederland - niet meer uit het theater weg te denken. Vlaanderen loopt misschien een beetje achter, maar de evolutie komt er meedogenloos aan. Anciaux gaat in de voetsporen van Van De Ploeg. Binnenkort krijgen jullie het allochtonenbeleid, de inkomstennorm. Dat laatste vind ik overigens niet zo'n slechte zaak. Ik wil dat de zaal vol zit. Ik was eigenlijk geschokt te zien hoe weinig voorstellingen het Toneelhuis dit jaar in zijn eigen zaal speelt. Ik heb geen eigen huis en speel meer voorstellingen in de Stadsschouwburg, waar ik voor elke dag huur moet vechten.

"Doelgroepenbeleid vind ik moeilijker. Ik profileer mij als stadsgezelschap, maar dan zegt men mij: Amsterdam bestaat voor 65 procent uit allochtone mensen en we zien die niet in jouw theater. Moet je dat dan van elk theater verwachten? Inmiddels is er in het Amsterdamse een heel breed aanbod; een aantal andere groepen trekt die mensen wel aan. Door het theater dat ik maak, komen er veel jongere mensen naar mijn zaal. Dat heb ik ook bij het Holland Festival gehaald: de gemiddelde

Ruim tien uur operageschiedenis

Der Ring des Nibelungen is het grootste voltuude project uit de operageschiedenis. Gespreid over een 'vooravond' en drie dagen (achtereenvolgens: *Das Rheingold*, *Die Walküre*, *Siegfried* en *Götterdämmerung*) staat het voor meer dan tien uur muziek.

Wagner begon eraan te werken in de jaren veertig van de negentiende eeuw, de eerste cyclische uitvoering vond plaats in augustus 1876 in het speciaal daartoe gebouwde Festspielhaus in Bayreuth. Sindsdien behoort de cyclus tot de grootste uitdagingen voor dirigenten, regisseurs, zangers en intendanten.

Hoewel de *Der Ring des Nibelungen* berucht is door zijn gebruik van de Germaanse mythologie (de borstpanters van Brünnhilde!) laat het werk veel ruimte open voor interpretatie. Zo zag George Bernard Shaw het als een socialistische allegorie. Sinds er regisseurs de historiserende esthetiek van Wagner zelf verlieten, is die diversiteit ook in het visuele concept binnengedrongen. Baanbrekend was daarbij allereerst het scenografische werk van Adolphe Appia in de jaren twintig van de vorige eeuw, later vooral de productie van Patrice Chéreau in Bayreuth (1976).

In de Munt interpreteerde Herbert Wernicke de *Der Ring des Nibelungen* vanuit de iconografie van de Duitse geschiedenis, terwijl Pierre Audi in Amsterdam er met enorme scenografische middelen (van George Tsybin) en het orkest op het toneel een eenvoudig sprookje van maakte.

De productie van Ivo Van Hove voor de Vlaamse Opera ontstaat niet zoals die in de Munt in één geut maar is - wat gebruikelijker is - gespreid over enkele seizoenen.

Van Hove plaatst het gebeuren radicaal in onze internettijd en maakt daartoe uitgebreid gebruik van video.

FOTO RV

■ Ivo Van Hove plaatst het gebeuren radicaal in onze internettijd en maakt daartoe uitgebreid gebruik van video.

leeftijd ging met tien jaar naar beneden. Daar ben ik trots op."

Mocht men het je vragen, zou je naar Vlaanderen willen terugkomen?

"Er is één keer een vraag geweest en toen heb ik nee gezegd. Nee, ik woon heel graag in Amsterdam, ik heb daar een fantastische ploeg mensen, ik kan daar doen wat ik wil en kan, we hebben een internationale context die niet mis is. Op dit moment staat mijn hoofd dus niet naar zo'n gedachte. Maar als de vraag is: wil je graag in het land werken waar je vandaan

komt, is het antwoord natuurlijk ja."

Je zou hier een operahuis kunnen leiden...

"Ik weet niet of ik dat kan. Ik ben geen muzikkenner. Dat zijn allemaal dingen waar ik nog nooit over heb nagedacht."

Das Rheingold vanaf 13 juni in de Vlaamse Opera in Gent (www.vlaamseopera.be).
Hedda Gabler vanaf 21 juni in de Westergasfabriek in Amsterdam (www.hollandfestival.nl), in oktober in de Singel in Antwerpen (www.desingel.be)

Vader van Witte van Sichem overleden

De Antwerpse acteur Willy Vandermeulen is op 79-jarige leeftijd overleden. Vandermeulen raakte bij het grote publiek bekend als de vader van de Witte in de *De Witte van Sichem* uit 1980 van regisseur Robbe De Hert.

Hij speelde ook mee in de tv-reeksen *Terug naar Oosterdonk*, *De bossen van Vlaanderen*, *Kulderzipken* en *Raf en Ronny*. Vanaf 1952

was hij verbonden aan het toneelhuis KNS in Antwerpen. Hij ging ook een aantal keren als regisseur aan de slag.

De carrière van Vandermeulen kende nooit echte uitschieters. In 1989 haalde hij de kranten nadat hij om een onduidelijke reden had geweigerd om te spelen in het toneelstuk *The Dresser*, waarin hij de hoofdrol vertolkte. De toeschouwers moesten zonder voorstelling huiswaarts keren.

> Zie ook zaterdag in *Reporter*

Ryan van Esch is de ultieme Robinson

BRUSSEL • Het kostte hem bijna een vinger, maar hij heeft het gehaald: de Nederlander Ryan van Esch is gisteren als ultieme Robinson uit de bus gekomen.

DOOR SARAH THEERLYNCK

Vorig jaar viel hij net voor de finale af, dit jaar triomfeerde hij zonder meer. Ryan van Esch had de tijd van zijn leven op zijn Filippijns eiland. En al verloor hij 19 kilo in 30 dagen, hij kwam er gesterkt uit.

Ryan van Esch was vereerd dat ze aan hem gedacht hadden voor *Expeditie Robinson: strijd der titanen*. "Dat betekent niet dat ik onmiddellijk heb toegestemd", voegt hij er haastig aan toe. "De vorige expeditie had erg veel van mij gevergd, geestelijk en fysiek, maar ik wist dat ik het mezelf nooit zou geven als ik niet meeding."

Had je lessen getrokken uit je eerste expeditie?

"Op dit soort avontuur kun je je gewoon niet voorbereiden. Je moet een knop in je hoofd omdraaien. Ik heb mijn doel bijgesteld van dag tot dag, terwijl er mensen waren - nee, ik noem geen namen, die zichzelf bij voorbaat al in de finale zagen."

In de eerste reeks vonden veel mensen je als een arrogante egoïst, terwijl je nu veel sympathieker overkwam. Hebben ze nu een ander beeld van je opgehangen of ben je echt veranderd?

"Ik ben niet veranderd. Deze keer ben ik gewoon echt mezelf kunnen zijn. In 2003 wilden bepaalde mensen mij onderuit halen om er zelf beter uit te komen. En als iemand tegen mijn schenen schopt, schop ik tien keer zo hard terug. Nu heb ik me op geen enkel moment aangevallen gevoeld."

Volgens Frank en Maxime viel er niet veel te beleven in deze titanenstrijd. Waar zitten die titanen?, vroeg Frank zich af.

"Tja, wat is een titaan, hé? Ze zien Richards

baard en borstkas en denken: dat is een echte. Terwijl ze in mij de gladde stadsjongen zien en denken: dat is geen survivor. Als Lydia op Miniloc vuur probeert te maken en het lukt haar eindelijk en je ziet haar gloeien van trots, dan is zij toch ook een titaan?"

Was deze expeditie zwaarder dan je vorige?

"Ik ben in dertig dagen tijd negentien kilo verloren. De vorige keer ben ik in 48 dagen tijd achttien kilo vermagerd. Dat zegt genoeg, hé. Ze hebben ons zeker heel weinig eten gegeven, maar ik heb nooit gevonden dat de productie te ver ging. Nu ben ik wel geen goede graadmeter: voor mij kan het nooit te ver gaan."

FOTO VIM

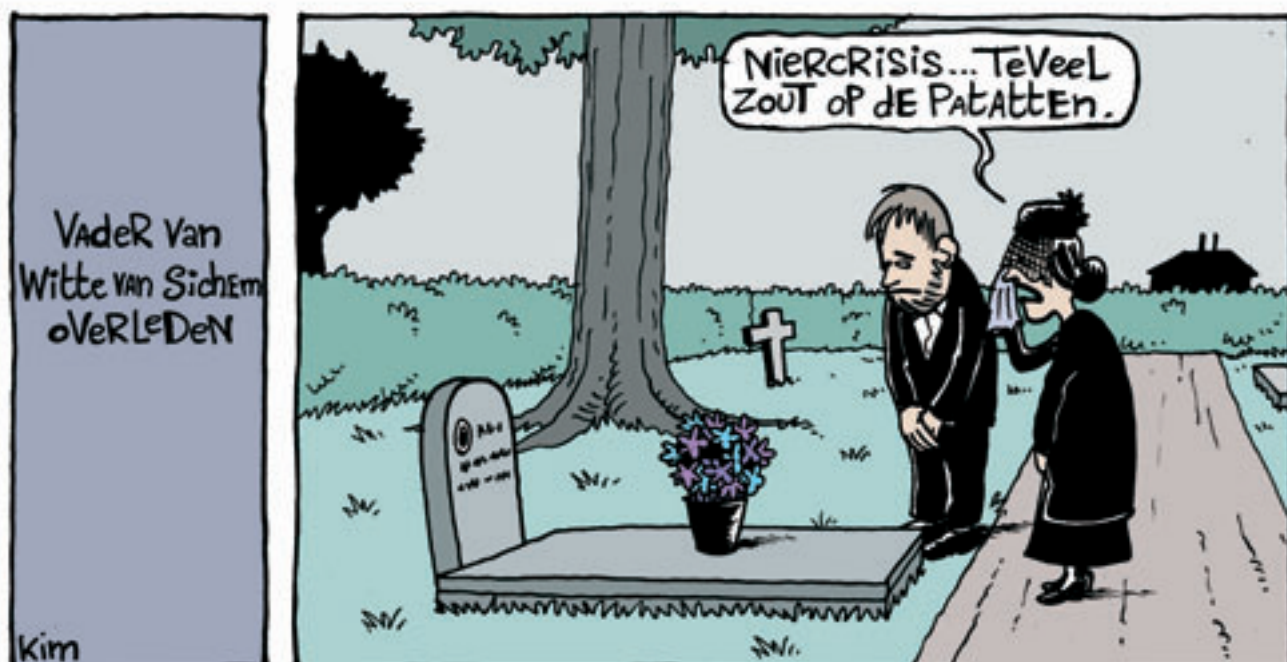
Ik ben geen gladde stadsjongen, voor mij kan het nooit te ver gaan

"Het avontuur trekt mij aan. Vorig jaar, toen ik veertig werd, heb ik beslist mijn hele zaak te verkopen - ik werkte in de autobranche - en de helft van het jaar op Curaçao door te brengen."

Dat klinkt als een midlifecrisis...

"Ik heb al een midlifecrisis sinds mijn vierde. (lacht) Ik heb altijd risico's genomen. Ik was het jongetje dat op dakranden liep en met de grote jongens voetbalde."

Kim

Theater aan Zee vaart uit

Sinds 1 januari mag het Oostendse zomerfestival Theater aan Zee zich een structureel gesubsidieerd kunstenfestival noemen, en die professionalisering straalt af op zijn programma voor de tiende editie. Naast de klassieke mix van jong theater- en muziekwerk met meer professioneel theater, nodigt Stef Kamil Carlens als eerste centrale gast voor muziek ook een eigenzinnige selectie van jazzy muziek-

bands uit. Zelf brengt Carlens op het festival een hommage aan Bob Dylan.

Dat TAZ meer dan ooit multidisciplinair wordt, bevestigt verder de komst van de zes jonge artiesten uit De Bank (Victoria) en de selectie outsiderkunst die centrale theatergast Marijke Pinoy programmeert uit het Museum dr. Guislain. (WH)

> Van 27 juli tot 5 augustus, www.theateraanzee.be

China bant filmversie 'The Da Vinci Code'

Op bevel van de overheid mogen Chinese filmzalen vanaf vandaag *The Da Vinci Code*, de blockbuster van Ron Howard, niet meer tonen. De officiële reden blijft onduidelijk.

De voorlichtingsdienst van de overheid liet film- en mediabedrijven gisteren weten dat *The Da Vinci Code* gebannen werd. "We hebben een bericht gekregen om de film niet meer te bespreken of de titel te vermelden in de geschreven pers", zegt een bron

uit de Chinese media aan persbureau Reuters.

Volgens Chinese ambtenaren wil het land zo de lokale films meer kansen geven in de zomermaanden. Anderen beweren dat de religieuze inhoud van de film China dwars zit. De relaties tussen het Vaticaan en de Chinese overheid zijn gespannen.

Eerder al werd de film gebannen in Fiji, Pakistan en delen van India.